

[K. Axel Nielsen.]

eller partier. Så vidt jeg har forstået, har — af indlysende hensyn — ingen i øjeblikket villet tage noget initiativ.

Vagn Bro: Angående det rent formelle i denne sag kan jeg henholde mig til det ærede medlem, der nys har haft ordet. Det, vi drøfter, er jo beretningen for 1958, og den af det ærede medlem hr. Aksel Larsen nævnte sag, den såkaldte Blechingbergsag, kommer i næste beretning. Men jeg vil sige, at jeg personlig nærer ikke skygge af tvivl om, at vi vil få lejlighed til at drøfte denne omfattende og, det tør jeg også sige, særdeles oplysende redegørelse, som folketingets ombudsmand har givet for disse problemer, når tiden dertil er inde og hensyn af personlig art ikke længere gør sig gældende.

Bøgholm: Jeg kan ganske henholde mig til, hvad der er sagt af partiet venstres ordfører. Det er ligetil, at en sag som Blechingbergsagen på baggrund af den beretning, der foreligger fra ombudsmanden, og på baggrund af statsministerens redegørelse i folketinget vil blive bragt frem til drøftelse på ny, og det er lige så naturligt, at denne drøftelse ikke kan finde sted i øjeblikket. Formelt er det rigtigt, som den ærede socialdemokratiske ordfører sagde, at det slet ikke er det, den i dag foreliggende sag drejer sig om; ydermere er der, som det også er sagt, personlige hensyn at tage, der gør, at en drøftelse af denne karakter naturligvis ikke hører hjemme i dag.

Aksel Larsen: Jeg er tilfreds med de svar, jeg har fået. Jeg forstår, at på et mere belejligt tidspunkt, men ganske vist inden der er gået et år, vil denne sag komme til behandling i folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til folketingsbeslutning, sålydende:

„Folketinget tager folketingets ombudsmands beretning for året 1958 til efterretning“,

vedtoges uden afstemning.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om bekæmpelse af kønssygdomme.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2613, fremsættelsen i tidenden sp. 2115).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov for Færaerne om bekæmpelse af kønssygdomme.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2617, fremsættelsen i tidenden sp. 2117).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Dupont: Det af den højtærede indenrigsminister fremsatte lovforslag om ændringer i loven om bekæmpelse af kønssygdomme er i sit indhold i realiteten en forlængelse af den bestående lovgivning herom. Den eneste ændring, der er tale om, vedrører spørgsmålet om, at en tvangsindlagt person, der i henhold til lovens regler har fået afslag på begæring om udskrivning, skal oplyses om, at han kan få spørgsmålet forelagt retten til afgørelse. Det bestemmes i § 17, stk. 4, at det er sygehuslægen, der træffer afgørelsen om udskrivning; det er derfor en fejl, når det ved loven af 11. juni 1954 er blevet pålagt politiet og ikke sygehuslægen at henlede vedkommendes opmærksomhed på adgangen til domstolsprøvelse. Derfor foreslås ændringen i stk. 5, således at dette forhold berigtiges. Det er ligeledes naturligt, at det tilføjes i § 21, at tiltalte på begæring kan forlange sig beskikket en forsvarer, hvis der er tale om idømmelse af fængselsstraf.

En forlængelse af loven til 1962-63 synes også at være rimelig, idet man fortsat må være interesseret i at have en lovgivning, der giver regler for smitteopsporing og pligt til at underkaste sig lægebehandling. Selv om de nye behandlingsmetoder, bl. a. med penicillin, har betydet nedgang i antallet af kønssygdomme, er nedgangen jo ikke større, end at sundhedsautoriteterne fortsat ønsker lovgivningen opretholdt, ganske særlig da man ikke kan forvente forslag om ændringer i lovgivningen om prostitu-